

Faber

natuurlijk goed bestudeerd worden, maar je zou ook kunnen zeggen dat de bureaucratische wegen wel eens ondoorgrondelijk zijn. Daar wil ik het eigenlijk bij laten. Ik ben in ieder geval blij dat het er ligt en dat de Kamer bereid is geweest om hier zo voortvarend mee aan de gang te gaan. Echt spoed kun je het niet noemen als het zo lang heeft gelegen, maar ik ben zeer verheugd dat wij nu met de medewerking van de Kamer in een stroomversnelling zijn gekomen.

Vervolgens heeft de heer Vos in tweede termijn gezegd dat hij hier wat onaangename gevoelens bij heeft gekregen. Ik kan ze niet helemaal duiden, maar ik zal er zo goed mogelijk op ingaan. Met zijn goedvinden betrek ik daarbij de opmerking van de heer Van der Vlies, die uitdrukkelijk heeft gezegd dat het gaat om de evenwichtigheid van de verschillende belangen. Dat is precies waar het mij ook om gaat. Ik heb geconstateerd dat ik met de huidige Visserijwet wel die belangen kan afwegen bij de kust- en binnenwateren, maar ik heb niet de mogelijkheid om die belangen af te wegen in de zeewateren. Dat is precies wat ik graag wil. Ik ben dan ook heel blij dat de heer Van der Vlies dat zo heeft opgepakt. Wij hebben het niet over beleidsgebieden waarover wij heel heldere afspraken hebben gemaakt. Wij hebben duidelijke afspraken gemaakt over de verduurzaming van de visserijtechnieken en over de vraag hoe wij aan de hand van onderzoek aantonen dat een visserijsysteem kan blijven bestaan, dan wel dat er wellicht nadere maatregelen getroffen moeten worden. Dan heb ik het over de mossel- en kokkelvisserij. Ik heb het over datgene waar wij opnieuw mee geconfronteerd worden. Vervolgens hebben wij, overheid en bedrijfsleven, tegen elkaar moeten zeggen dat dit eigenlijk niet wenselijk is op grond van natuurbelang en wij hebben opgemerkt dat er geen enkel instrument is om dat af te wegen. Die onevenwichtigheid moest uit de wet gehaald worden en dat gebeurt met dit wetsvoorstel.

De heer **Vos** (VVD): Het komt nogal eens voor dat allerlei slimme mensen bij de implementatie van EU-regelgeving proberen om net weer een slagje verder te gaan. Zij vinden het fijn dat er geregeld wordt,

want dan kunnen zij nog een stapje verder zetten. Die weg wordt door de VVD-fractie niet voorgestaan. Sommige zaken kunnen het best op EU-niveau geregeld worden en Nederland moet dan niet zo bedillzuchtig zijn. Is de staatssecretaris voornemens om een helder onderscheid te maken tussen zaken die op Nederlands niveau geregeld kunnen worden en zaken die beter in EU-verband geregeld kunnen worden?

Staatssecretaris **Faber**: Ik ben het volledig met de heer Vos eens. Er is niet voor niets een gemeenschappelijk Europees visserijbeleid en er zijn niet voor niets heldere afspraken over dat beleid. Ik ben van mening dat zaken die daarvoor in aanmerking komen op Europees niveau geregeld moeten worden. Nederland heeft zich vervolgens aan die regels te houden. Overigens is het niet toevallig dat wij zo nadrukkelijk met elkaar in debat zijn over het gemeenschappelijk visserijbeleid, en dat wij hebben moeten constateren dat dit beleid tot nu toe niet bijdraagt aan een duurzame visserij. In Europees verband zullen er daarom maatregelen worden opgesteld, die ook in Nederland uitgevoerd zullen moeten worden. Ik herinner mij de discussies begin dit jaar over het feit dat Europa maatregelen neemt die Nederland gewoon dient uit te voeren. Dat is de keerzijde van de medaille. Ik ben het in ieder geval met de heer Vos eens.

Mevrouw Van Ardenne heeft mij nogmaals verzocht om goed met het bedrijfsleven te praten over de effecten van de maatregel. Ik zeg haar dit graag toe. Ik heb haar op dit punt reeds een toezegging gedaan, maar wellicht wat minder duidelijk dan zij van mij wilde horen. Het bedrijfsleven en de overheid hebben met elkaar over dit soort punten tot nu toe goed contact gehad. Er zijn in dat verband ook goede afspraken gemaakt. In een aantal gevallen kan het niet bij het maken van afspraken blijven maar moet er tot het verlenen van een vergunning worden overgegaan. Om die reden ligt het wetsvoorstel in deze vorm voor.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Wij zijn hiermee gekomen aan het eind van de beraadslaging over dit onderwerp. Er

zijn tot nu toe geen amendementen ingediend en ik kan de Kamer dan ook voorstellen om het wetsvoorstel zonder stemming aan te nemen. Gelet op de woorden van de heer Van der Vlies ben ik evenwel van mening dat wij daarmee moeten wachten. Wij zullen daarom op een later tijdstip over het wetsvoorstel stemmen.

De vergadering wordt van 14.42 uur tot 16.00 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van artikel 10a van de Welzijnswet 1994 (27643).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Mijnheer de voorzitter. Mij moet van het hart dat het met gemengde gevoelens is dat wij weer overgaan tot de orde van de dag. Immers, nog geen 24 uur geleden stonden er nog zoveel rampen te gebeuren of waren er net zoveel rampen gebeurd in een werelddeel dat zo dichtbij is en tegelijkertijd zo ver weg lijkt. Je realiseert je dat het leven doorgaat en dat het van belang is om ook in de eigen omgeving naar de toekomst te kijken.

Tegen die achtergrond spreken wij vandaag over de maatschappelijke opvang en de crisisopvang. De minister heeft voorgesteld, de gemeenten te verplichten om informatie te verstrekken en een betrouwbaar monitoringsysteem op te zetten. Wij zijn het daarmee van harte eens. Echter, het is duidelijk dat de 43 centrumgemeenten hiertoe hun systematiek zullen moeten aanpassen. Verder zullen zij van de gemeenten die op dit terrein met hen samenwerken, de nodige informatie moeten krijgen. Zijn alle 43 gemeenten voldoende toegerust om te voldoen aan de verplichting inzake het leveren van de bedoelde informatie? Zijn zij in staat om van de omliggende gemeenten de nodige informatie te verkrijgen? Worden zij hierdoor op onevenredig hoge kosten gejaagd of is een en ander voldoende afgedekt?

Verburg

Vervolgens vraag ik aandacht voor de meer principiële vraag of de activiteiten en de inzet van niet door de overheid gefinancierde organisaties kunnen worden meegemonitord. Wij weten dat organisaties als het Leger des Heils, kerkelijke en humanistische organisaties en organisaties met een andere identiteit soms middelen ontvangen om maatschappelijke en crisisopvang te realiseren. Voorts weten wij dat er organisaties zijn waarvan de medewerkers zeggen: wat hier gebeurt, kan niet; daar gaan wij iets aan doen, met de inzet van vrijwilligerswerk en met behulp van fondsen die wij daarvoor zelf weten te werven.

Voorzitter. De fractie van het CDA vindt het van belang om ook die activiteiten in beeld te hebben, zodat Kamer en samenleving ook daarin inzicht krijgen. Welke mogelijkheden ziet de minister om ook deze activiteiten, die niet door de overheid worden gefinancierd, mee te monitoren? Ziet de minister hiertoe op basis van deze wetswijziging mogelijkheden? Wanneer zij deze vragen niet bevredigend zou beantwoorden, overweeg ik om hierop in tweede termijn terug te komen.

Mevrouw **Van der Hoek** (PvdA): Voorzitter. Bij de eerste zinnen van mevrouw Verburg wil ik mij graag aansluiten; ik hoor ook graag de antwoorden van de minister op de door haar gestelde vragen. Ik heb daar nog twee dingen aan toe te voegen.

Het eerste betreft een aantal zaken waarbij mogelijkserwijs de verantwoordingsplicht en de informatieplicht een beetje door elkaar gaan lopen. Daar wilde ik duidelijkheid over hebben; ik denk dat dit ten tijde van de beantwoording door de regering niet helemaal helder was. Er loopt nog een onderzoek van de Algemene Rekenkamer, op verzoek van de Kamer, naar zwerfjongeren en er loopt een onderzoek van SGBO naar aanleiding van de extra gelden die naast de doeluitkeringen worden besteed, namelijk om te kijken hoe die worden besteed. Is het nu zo – ik hoor daar uit kringen van met name de VNG geluiden over – dat daarbij verantwoordingsplicht en informatieplicht door elkaar kunnen gaan

lopen? De VNG is mijns inziens terecht van mening dat in zulke gevallen verantwoording moet worden afgelegd aan de gemeenteraad. Is de minister ook van mening dat er te dien aanzien misschien wat misverstanden bij de monitoring zouden kunnen optreden? Als dit niet het geval is, hoor ik dat ook graag, want het is voor mij nog wat onhelder.

Mijn tweede vraag sluit een beetje aan op de laatste vraag van mevrouw Verburg. Ik weet dat het moeilijk is om opvangvoorzieningen die niet gesubsidieerd worden, te laten onderzoeken. Ik ben het echter met mevrouw Verburg eens dat het goed zou zijn, wanneer wij op de een of andere manier daar wel zicht op zouden kunnen hebben. Ik heb op verschillende plaatsen in het land particuliere opvangvoorzieningen gezien en ongetwijfeld zal de minister, die eveneens veel in het land komt, zich ook wel eens op de hoogte stellen van situaties bij niet door de overheid gesubsidieerde instellingen – situaties waarvan je zou denken: daar willen wij wel eens wat meer over weten. Zou er niet een mogelijkheid zijn dat dit toch op de een of andere manier door de gemeenten kan worden meegenomen?

Mevrouw **Örgü** (VVD): Voorzitter. Met ingang van 1 januari ontvangen 43 gemeenten specifieke uitkeringen voor verschillende sectoren, namelijk maatschappelijke opvang, vrouwenopvang en verslavingsbeleid. Deze gemeenten zijn op deze terreinen uiteindelijk verantwoordelijk voor het beleid, als het gaat om de uitvoering. De VVD-fractie is van mening dat als je het welzijnswerk decentraliseert, je dit werk ook in de provincie en de gemeente moet laten plaatsvinden en dat de rijksoverheid zich er niet meer mee moet bemoeien. Maar als je als overheid afspraken hebt gemaakt op verschillende niveaus, is het wel interessant na te gaan hoe er met deze afspraken wordt omgegaan. Welke afspraken zijn er gemaakt omtrent de financiën, de organisatie, de verantwoordelijkheden en ook de totstandkoming van de afspraken? Uiteindelijk moeten er wat betreft de VVD-fractie betere en effectieve resultaten op tafel komen.

Het is een uitdaging voor de gemeenten om de beschikbare

middelen optimaal te benutten. De middelen voor maatschappelijke opvang zijn de afgelopen jaren met zo'n 25% gestegen en tegelijkertijd zijn de problemen ook met een aantal procenten toegenomen. Uit de monitoring waarover wij op dit moment beschikken, is het nog niet duidelijk hoe deze middelen zijn besteed. Het behoort tot de afwegingen van de gemeenten zelf om zich te bekommeren om de burgers in hun stad. De tijd van vrijblijvendheid en het afschuiven van verantwoordelijkheden moet voorbij zijn.

Ik heb nog een paar vragen omtrent de wetswijziging. In hoeverre wordt het monitoringinstrument dat wij hebben, toegepast op verschillende onderdelen en wordt het eventueel ook aangepast? In de voorgaande periode hadden wij een gemeentelijk financieel ontwerp, waarbinnen bepaalde afspraken waren gemaakt; die zijn enigszins aangepast. Nu hebben wij de Monitor maatschappelijke opvang. Hoe uniform is het op dit moment en op welke onderdelen wordt het aangepast?

Mevrouw **Verburg** (CDA): Ik wilde graag een vraag stellen over het eerste deel van het betoog van mevrouw Örgü, waar zij spreekt van de eigen verantwoordelijkheid van gemeenten en zegt dat de tijd van vrijblijvendheid voorbij is. Als ik haar daar goed begrijp, is zij eigenlijk tegen het centraal beschikbaar krijgen van gegevens. Begrijp ik het goed dat de VVD tegen artikel 10a van de Welzijnswet zal stemmen?

Mevrouw **Örgü** (VVD): Dat heb ik helemaal niet gezegd. Over de afspraken dat er gegevens naar de overheid moeten komen, heb ik mij niet negatief uitgesproken.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Het gaat hier om een wet die de gemeenten verplicht informatie te verstrekken volgens een bepaald stramien. Als ik uw betoog echter hoor, ben u daartegen.

Mevrouw **Örgü** (VVD): Wij zouden het liefst willen dat de gemeenten de Welzijnswet zouden toepassen. Omdat de monitoring in de richting van de overheid op dit moment nog niet voldoende is, zijn er afspraken gemaakt om dit via deze wetswijziging te bewerkstelligen.

Örgü

Mevrouw **Verburg** (CDA): U bent dus wel voor deze wetswijziging?

Mevrouw **Örgü** (VVD): Ik ben er in grote lijnen vóór, maar ik plaats enkele kanttekeningen.

In de memorie van toelichting wordt gemeld dat bij de opzet en de uitwerking van de monitoring rekening wordt gehouden met de voornemens en afspraken omtrent monitoring zoals neergelegd in het Bestuursakkoord nieuwe stijl. Waarom is deze wetswijziging dan eigenlijk nodig? Konden deze afspraken niet in het Bestuursakkoord nieuwe stijl gemaakt worden?

□

Minister **Borst-Eilers**: Voorzitter. Ik zou willen beginnen met begrip uit te spreken voor hetgeen mevrouw Verburg aan het begin van haar inbreng heeft gezegd. Juist omdat wij in een democratie leven en die democratie gisteren zo met voeten getreden is, denk ik dat het goed is – zoals ook de minister-president het gisteren geformuleerd heeft – dat wij zichtbaar verder werken met die democratie. De catastrofe die onze Amerikaanse vrienden gisteren hebben moeten doormaken, blijft daarbij natuurlijk in onze gedachten.

Mevrouw Verburg heeft twee principiële punten aan de orde gesteld. Dat betrof allereerst de financiële belasting van de gemeenten. Zij vroeg of deze de extra kosten die zij misschien moeten maken, wel kunnen dragen en of daarmee geen rekening gehouden zou moeten worden.

Ik wil beginnen met de opmerking dat ik de informatieverschaffing die wij nu vragen in die monitor, eigenlijk vind behoren tot de normale taakuitoefening van het bestuur van een centrumgemeente. Ik kan mij gewoon niet voorstellen dat een centrumgemeente die beschikt over specifieke doeluitkeringen en deze doorgeeft aan de desbetreffende instellingen, niet zelf zal willen weten hoe dat geld besteed wordt en of het de doelen dichterbij brengt, te weten een goede opvang voor al die kwetsbare groepen.

Gemeenten worden eens in de twee jaar geconfronteerd met vragenlijsten. Die vragenlijsten worden op dit moment in overleg met partijen, waaronder de VNG,

opgesteld. Het gaat om doelgerichte informatie. Naast gestandaardiseerde informatie zal er ook wel eens een vraag zijn die betrekking heeft op de actualiteit. Nogmaals, de gemeenten moeten daarin zelf toch ook geïnteresseerd zijn! De tijdsinvestering in het verzamelen van de gegevens zal in de loop van de tijd niet verder toenemen. Het kan per monitorperiode wel eens wat verschillen, maar omdat er sprake is van een standaardkarakter, zal het steeds gemakkelijker en sneller kunnen gebeuren. Bovendien hebben de gemeentebesturen duidelijk een eigenbelang bij die monitoring. Het zal de gemeentebesturen wellicht aansporen om zelf wat actiever te reageren op de ontwikkelingen. Natuurlijk zal ik de ogen niet sluiten voor signalen die duiden op een administratievelastenverzwaring die echt niet is te dragen. Ik zeg toe dat ik in dat geval graag naar de centrumgemeenten zal luisteren. We moeten dan nagaan op welke manier wij hiervoor een oplossing kunnen vinden. Op voorhand zie ik echter geen reden hiervoor extra geld uit te geven.

Het tweede punt van mevrouw Verburg is ook belangrijk en je zou kunnen zeggen dat het principiële van aard is. Er zijn inderdaad instellingen die met grote betrokkenheid, met inzet van vrijwilligers en met bijdragen die spontaan geleverd worden, voor zichzelf een taak op het gebied van de maatschappelijke of vrouwenopvang hebben gekozen en die taak ook invullen. Ik wijs erop dat als ik om informatie vraag, dat gebeurt op grond van de gedachte die mevrouw Örgü reeds aangaf: als met publieke middelen wordt gewerkt, zal enig inzicht in de besteding ervan moeten worden gegeven. Met name vraag ik om deze informatie om de eigen verantwoordelijkheid te kunnen invullen. Ik denk hierbij aan de zogenaamde landelijke functie. Ik moet namelijk op grond van de Welzijnswet de ontwikkelingen volgen, signaleren, analyseren en, indien nodig, nieuw beleid formuleren, nieuwe voorzieningen mogelijk maken en projecten met landelijke betekenis laten uitvoeren. Voornamelijk gaat het dus om het inwinnen van informatie om de landelijke taak te kunnen uitvoeren en niet om regelrechte financiële verantwoordingsinformatie.

Het hart van het verhaal betreft de besteding van publieke middelen. Wij hebben er niet voor gekozen de vrijwilligersorganisaties en de private instellingen die op geen enkele wijze door de gemeente worden gesubsidieerd, te dwingen om informatie te verschaffen. De centrumgemeenten hebben door het feit dat zij centrumgemeenten zijn, de verantwoordelijkheid op zich genomen voor een goede, adequate opvang voor de kwetsbare groepen te zorgen. De centrumgemeenten moeten mij daarom vertellen wat de rol van de vrijwilligersorganisaties is. We zijn bezig met het opstellen van vragenlijsten en wij willen dit element er duidelijk in brengen. Ik vind namelijk dat de centrumgemeenten de vrijwilligersorganisaties, de niet-gesubsidieerde organisaties, moeten betrekken bij de afwikkeling. Op die manier kan de informatie tot mij komen. Ik wil de vrijwilligersorganisaties echter niet regelrecht benaderen. Ik heb toch al veel respect voor de mensen die veel uit eigen zak betalen en veel in hun eigen tijd doen. Voor die mensen moeten wij veel bewondering hebben en wij moeten hen niet ook nog eens administratieve lasten opleggen. Daarom vind ik dat het rollenspel gespeeld moeten worden op de manier die ik aangaf.

Mevrouw Van der Hoek sprak over de verantwoordingsplicht via de informatieplicht. Het SGBO-onderzoek wordt uitgevoerd om zicht te krijgen op de manier waarop de gemeenten zijn omgegaan met de verhoging van de gelden. Dat onderzoek wordt gedaan in het kader van de monitor en valt dus onder informatieplicht. Het is niet een apart onderzoek. Het wordt gedaan in overleg met de VNG. Er is dus geen verwarring van informatie met verantwoording mogelijk.

Het onderzoek van de Algemene Rekenkamer naar het gemeentelijk beleid voor zwerfjongeren vloeit voort uit een initiatief van de Tweede Kamer, zoals mevrouw Van der Hoek ook zelf zei. Het is nu aan de Algemene Rekenkamer om voor een invulling te zorgen. Het antwoord op de vraag hoe je dit onderzoek moet typeren, moet ik daarom schuldig blijven.

Mevrouw **Verburg** (CDA): Ik ben de minister erkentelijk voor het feit dat zij in overleg met de centrumgemeenten wil nagaan of wellicht

Borst-Eilers

een onverantwoorde administratieve of financiële last zal ontstaan. Als dat het geval zou zijn, zou daar een mouw aan gepast moeten worden. Dank hiervoor. Is de minister bereid van de gesprekken met die centrumgemeenten over de vraag op welke manier zichtbaar gemaakt kan worden wat vrijwilligersorganisaties in dat verband doen, de Tweede Kamer verslag te doen?

Minister **Borst-Eilers**: Ik ben daartoe graag bereid.

Mevrouw **Van der Hoek** (PvdA): Ik sluit mij graag aan bij de woorden van de minister over de inzet van vrijwilligers. Ik vind het heel plezierig dat de minister de oplossing via de gemeenten voorstelt. Ik benadruk echter een andere kant. In de praktijk zijn er particuliere opvangvoorzieningen die volstrekt niet aan bepaalde normen voldoen. De gemeenten zeggen dat zij daar heel weinig aan kunnen doen. Eigenlijk kunnen zij alleen iets zeggen over brandveiligheidseisen, enz. Er gebeuren binnen zo'n opvang ook minder prettige dingen. Het zou goed zijn om in de monitoring een vraag daarnaar op te nemen, zodat wij op de hoogte raken van dergelijke situaties.

Minister **Borst-Eilers**: Ik wil op dit moment niet verder gaan dan de toezegging dat ik dit in het overleg over de opzet van de monitoring zal meenemen.

In 1999 is in overleg met de Federatie opvang, de VNG en de VOG een zogenaamde nulversie uitgebracht: het gemeentelijk functioneel ontwerp maatschappelijke opvang. Daarin worden de relevante begrippen gedefinieerd, waardoor eenduidig taalgebruik ontstaat en misverstanden worden vermeden. De sector van de maatschappelijke opvang is dynamisch. Het model is dan ook niet als een definitief informatie-model ontworpen. Er is in de praktijk een paar jaar mee gewerkt. Thans voldoet het niet meer helemaal. In het kader van de verdere ontwikkeling van de Monitor maatschappelijke opvang wordt het begrippenkader in overleg met alle partijen aangepast.

Met instemming heb ik geluisterd naar het betoog van mevrouw Örgü over de gemeentelijke verantwoorde-

lijkheid. Ik ben blij dat dat in de Handelingen terecht komt.

In de memorie van toelichting staat dat rekening zal worden gehouden met het BANS. Mevrouw Örgü heeft gevraagd of het niet mogelijk was om dit binnen het Bestuursakkoord op te lossen, waardoor wijziging van de Welzijnswet niet nodig was. Het BANS is duidelijk een bestuurlijk akkoord. Met het wetsvoorstel wordt het de minister via wettelijke voorschriften mogelijk gemaakt om de verantwoordelijkheid van de rijksoverheid in dit dossier uit te oefenen. Dat zijn verschillende dingen.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

Het wetsvoorstel wordt, na goedkeuring van de onderdelen, zonder stemming aangenomen.

De vergadering wordt van 16.28 uur tot 19.15 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Gemeentewet en enige andere wetten tot dualisering van de inrichting, de bevoegdheden en de werkwijze van het gemeentebestuur (Wet Dualisering gemeentebestuur) (27751).**

(Zie wetgevingsoverleg van 10 september 2001.)

De **voorzitter**: Zoals bekend, gaat het hierbij om de tweede termijn, omdat in het wetgevingsoverleg de eerste termijn al uitgebreid aan de orde is geweest. Afgesproken is dat die tweede termijn vooral zal bestaan uit een afronding op hoofdlijnen.

De algemene beraadslaging wordt hervat.

Mevrouw **Van der Hoeven** (CDA): Voorzitter. De Wet dualisering gemeentebestuur is een majeure verandering in het binnenlands bestuur. Het mag op het conto van deze minister, en van de Kamer, worden geschreven dat deze wet er op zo'n voorspoedige wijze doorheen komt. Het is een belangrijke wet, omdat we op deze manier ons hele binnenlandse bestuur – in ieder

geval de decentrale overheden, zowel gemeentelijk als straks provinciaal – op een heel andere manier zullen laten werken. Dat is althans onze bedoeling. Afgelopen maandag hebben we een lang debat gehad over allerlei amendementen, die ik echt niet allemaal zal nalopen. Wij hebben daarover immers onze mening gegeven. Het debat heeft er ook toe geleid dat na afloop ervan een aantal amendementen in elkaar is geschoven. Een deel daarvan hebben wij medeondertekend, zodat ik daarop niet zal terugkomen. Afhankelijk van het stemgedrag zien we wel hoe de verhoudingen komen te liggen.

Veranderingen in de structuur, dat is wat wij nu doen. Met name de ontvlechting, waardoor wethouders geen lid meer kunnen zijn van een gemeenteraad, leidt tot een fundamentele wijziging in de bestuurlijke verhoudingen en in de verhoudingen tussen college en raad en tussen wethouder en raadsfracties. Beide dingen worden soms nog wat onderschat. Maar ik denk dat het uitdagingen zijn om het lokale en provinciale bestuur levendiger en beter te maken.

De bestuurlijke bevoegdheden worden geconcentreerd bij het college, en de autonome bestuursbevoegdheid van de raad, zoals vastgelegd in de Grondwet, blijft voorlopig bij de raad. Ik kan dat niet genoeg zeggen, omdat hierover bij veel mensen – niet bij ons – misvattingen bestaan. De autonome bestuursbevoegdheden blijven bij de raad en het wetsvoorstel blijft daarmee binnen de Grondwet. De hoofdtaak van de raad blijft intact en de raad krijgt meer instrumenten om de eindverantwoordelijkheid waar te maken.

Zoals ik al zei, ontstaan er nieuwe machtsverhoudingen tussen raad en college, wat extra aandacht vereist voor de positie van de raad. Daar vinden immers de meeste veranderingen plaats. Daarover hebben wij een aantal amendementen ingediend. Het verplicht instellen van een griffie heeft een Kamermeerderheid, evenals het recht op fractieondersteuning. Maar dan de positie van de onderzoeksc commissie. Mijn dank voor de nota van wijziging die ons heeft bereikt. Daardoor wordt in ieder geval helder dat ambtelijke ondersteuning moet worden geregeld. Dat was het eerst ook wel, maar door het verwijzen naar een